

[Industriministeren]

administrere den kompetence eller en kompetence, der svarer til den kompetence, som Københavns Fondsbørs har over for børsnoterede selskaber.

Regeringen ønsker ikke at medvirke til at gennemføre en lovgivning vedrørende enkelte dele af det store område, som redegørelsen omhandler. Det er derfor med velberåd hu, at regeringen i øjeblikket overvejer, hvilke initiativer der bør tages vedrørende de statslige selskaber. Regeringen vil arbejde videre med sagen og vende tilbage med et udspil herom. Ligesom ved andre lovtiltag er det vigtigt, at de berørte parter får lejlighed til at sætte sig ind i redegørelsen og fremsætte deres synspunkter, således at vi får et bedre grundlag at drøfte sagen på.

Tiden er derfor efter regeringens opfattelse endnu ikke moden til lovgivningsinitiativer på området, men på baggrund af Det Konservative Folkepartis forslag ser jeg frem til et konstruktivt og frugtbart samarbejde om bæredygtige initiativer på området.

Pia Gjellerup (S):

Jeg nærmede mig dette forslag med en vis bæven. Jeg havde set den flotte titel, forslag til lov om statslige selskaber, og forventede at få et stort, fyldigt og gennearbejdet lovforslag i mine hænder. Det forventede jeg, fordi jeg havde set den også af industriministeren omtalte redegørelse fra professor Werlauff, som indeholder en problemliste, der er utrolig lang, og en række løsningsforslag på de enkelte områder, som er ganske spændende – nogle af dem ganske komplicerede – og derfor var jeg meget imponeret over at se overskriften på det forslag, der er til behandling, forslag til lov om statslige selskaber. Jeg synes, det var med en fænomenal hastighed, at Det Konservative Folkeparti havde fået omsat dette digre værk til et lovforslag.

Da jeg så fik lovforslaget i hånden, ændredes min fornemmelse lidt til at handle om at bedømme begrænsningens kunst som den største. Det digre værk er blevet til 3 små paragrafer, og de spændende ord i paragrafferne er uddybet i generelle bemærkninger til lovforslaget, der i alt består af 5 sætninger. Det synes jeg er en alt for beskeden behandling af den væsentlige redegørelse, vi har fået, og af det meget, meget store emne, der er tale om.

I Socialdemokratiet finder vi, det er nødvendigt at bruge den redegørelse, vi har fået, gå ud fra den på grundlag af den lange og grundige problemliste, give løsningsforslagene en saglig behandling og derefter gå i gang med en kompetent lovgivning.

For at give et enkelt eksempel på, at det er meget let at skrive et enkelt ord, men meget sværere at forklare, hvad der ligger bag, vil jeg fremdrage et enkelt emne, som har været til debat her i salen for ganske nylig, nemlig spørgsmålet om offentlighed, om aktindsigt i statslige selskaber. Om dette punkt har vi haft et forslag fra SF til debat her i salen. Vi havde en meget spændende debat om det, og vi kan også se et afsnit om det i professor Werlauffs redegørelse. Hvis man sammenholder de to dele, debatten og sagkundskaben, vil man kunne se, at bare dette ene emne er ganske komplekst og – og det er det, man kan kvittere for – ganske vigtigt, så det er værd, at vi fortsætter den debat.

Jeg kan i hvert fald konkludere, at jeg synes, som det måtte være fremgået, at begrænsningens kunst er blevet drevet for vidt. Jeg mener ikke, at det foreliggende lovforslag er sagligt parat til at blive gennemført. Men det er led i en debat, og det kan vi altid kun kvittere for.

Pia Larsen (V):

Venstre kan klart støtte intentionerne i dette lovforslag, der pålægger statslige aktieselskaber og anpartsselskaber at opfylde de samme krav, som Folketinget kort før jul vedtog at pålægge børsnoterede selskaber.

Som forslagsstillerne så rigtigt påpeger det, var hovedbegrundelsen for de skærpede krav til børsnoterede selskaber, at der skal være tryghed og gennemskuelig for investorerne, så det ikke er som at købe katten i sækken, hvis man vælger at investere i børsnoterede selskaber.

Da vi efterhånden har et betydeligt antal statslige aktieselskaber og anpartsselskaber, som det i parentes bemærket ikke lader til at den nuværende regering er særlig interesseret i at privatisere, mener vi i Venstre i lighed med Det Konservative Folkeparti, at det vil være rimeligt og betryggende, at de egentlige investorer i de statslige selskaber, nemlig skatteyderne, får den samme grad af information, som det fra den 1. august 1993 er tilfældet for investorerne i de børsnoterede selskaber.